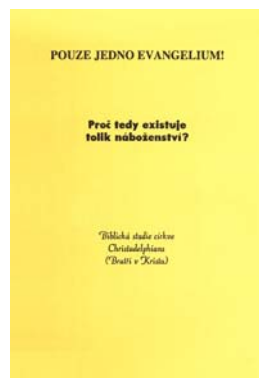

POUZE JEDNO EVANGELIUM!

**Proč tedy existuje
tolik náboženství?**

Biblická studie
Christadelphians
(Bratři v Kristu)

Jedna Bible – proč tedy tolik náboženství ?

Pro člověka je všechno podřízeno jistému času. Pojem „bezčasovosti“, tj. nezávislosti na čase, je pro člověka něco zcela nepochopitelného, poněvadž z vlastních životních zkušeností známe pouze to, že všechno má svůj začátek a konec. Tak jako nás tomu učí i fakt zrození a smrti.

Na cestě hledání nekonečnosti se setkáváme s různými představami a naukami o tom, jak by se dalo takového stadia dosáhnout - a při tomto usilovném hledání vznikla vlastně i náboženství! Tím jsou míněny směry učení a nauk, které vycházejí hlavně od zakladatelů různých náboženství a které se pokoušejí používat své moci k tomu, aby se jejich představy mohly lépe rozšiřovat.

Slovo náboženství pochází z latinského „religio“; dalšími tvary tohoto slova jsou „religaris“ - býti spojený nebo „religere“ - hleděti nazpět. Takto popisuje slovo náboženství pevné setrvávání v domnělém učením a představách.

V dnešní době existuje mnoho představ, mnoho náboženských vůdců a lidí toužících po moci.

Těch, kdož ví, jak využít lidského hledání a touhy po pravdě, míru a bezpečí. To vede k tomu, že brzy už nikdo nebude moci slyšet nebo chápat slovo „náboženství“.

Jedno však je pozoruhodné a sice to, když budeme sledovat dějiny národů. Čím dále se budeme vracet ve vyspělých kulturách rané doby, tím významněji bude vycházet najevo, že lidé původně všichni vyšli z jednoho jediného náboženského směru.

Islám, křesťanství a dnešní Judaismus vycházejí z jediné linie a navracejí se zpět k Abrahamovi, který žil asi před 4 000 lety, event. 2000 let před narozením Pána Ježíše Krista.

Téměř všechna východní náboženství, která nacházíme v Číně, Indii a Japonsku, se navracejí k hinduismu, ev. k brahmanismu. Všechna uznávají mnohobožství a žádné z nich nemá prorocké knihy.

V protikladu k Bibli mají však „vedské zjevení“, literaturu složenou ze sbírek písní a přísloví. Nejstarší z těchto sbírek mohla vzniknout mezi léty 1500 - 500 př. Kr. „Veda“ znamená (v jazyce sanskrit) „vědění“ a rozšiřuje se ze „Země dvou řek“ (Eufrat a Tigris) směrem na východ. U těchto písní a přísloví jde o to, nalézt znovu „ono jediné původní“ v množství „vytvořeného“. Jde o představu, že na počátku bylo všechno „brahman“, tzn. „ono původní“ a stalo se množstvím. Z tohoto množství se má opět stát „ono původní“.

Tímto úkolem pověřeni se objevují na tomto světě různí bohové, kteří mají různá jména a různá vzezření.

V zásadě se však i zde jedná o něco - i když i zde v obměněné formě - o čem nám podává zprávu Bible: totiž, že Bůh vyslal své anděly, aby se zjeví lidem a zvěstovali jim Jeho jméno a Jeho charakter. Takto se mají lidé naučit poznávat Jež a milovat. Mají v poslušnosti konat to, co jim bylo zjeveno prostřednictvím andělů a mají si osvojovat Boží charakter, aby mohli obdržet život věčný - a právě toto je **radostné poselství neboli evangelium**, tak jak je nazváno v Bibli.

Všechny náboženské skupiny, jako např. hinduismus, buddhismus, konfuciáni nebo taoisté vznikly z meditativních úvah těchto védských písem - se stále více a více pozměněnými představami a naukami.

Také kulturní země Egypt má velmi ranou dobu vzniku. Jeho náboženstvím bylo uctívání viditelného, jako např. panovníků nebo slunce, měsíce nebo některých zvířat, kteří pro lidi představovali ztělesnění božstev.

Přece však i tyto základní představy pocházejí z kolébky lidí v Zemi dvou řek.

Smýšlení Egyptanů, které je směsicí humanismu a víry v různá božstva, bylo zjemněno díky velkým filosofům, jako jsou Homér, Sokrates, Platon a Aristoteles. Helénský duch lidského způsobu myšlení proudil skrze celý Západ a rozšířil se v době rozmachu Alexandra Velikého do velké dálky. Tento stav přetrvával během období římského absolutismu.

Rozšiřování křesťanství na Západ v období římské nadvlády nemohlo však samo o sobě potlačit řecký způsob lidského myšlení a dokonce se s ním smísilo.

Tak se stává, že např. Platon a jeho nejznámější žák Aristoteles jsou ústředními postavami veliké fresky od umělce Rafaela, která nese název „Athénská škola“ a které je možno se obdivovat ve vatikánských komnatách.

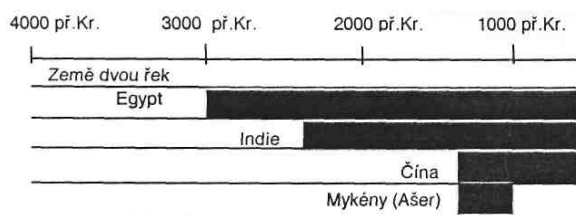
Vlastní učení Bible, které by mělo být základem křesťanství, se smísilo s jinými naukami a bylo tak v mnohém pozměněno.

Z víry v jediného, neviditelného Boha Abrahama, Izáka a Jakoba se stal trojjediný Bůh. O tomto učení bylo rozhodnuto na koncilu v Nice roku 325 po Kr.!

Ve shrnutí můžeme tedy říci:

Vysoké kultury rané doby

1. Náboženství - stejně jako rodiny národů - vyšly společně ze „Země dvou řek“, kolébky národů

2. V průběhu dějin lidstva se tvořilo stále více náboženských směrů, které vznikaly na základě vlastních představ lidí, jež si sami chtěli vytvořit jisté jméno.

Světová náboženství dnes (odhadnuté údaje)

Celkem	Křesťané	Jiná světová náboženství		Ostatní
Obyvatelstvo světa	Ortodoxní a východní křesťané	Muslimové cca 600 milionů		Kmenová náboženství cca 180 milionů
cca 4,7 miliard	cca 100 milionů	Židé	cca 16,5 milionů	
Křesťané cca 1,2 miliard	Protestanti a anglikánští křesťané cca 340 milionů	Hinduisté	cca 530 milionů	Ateisti a nezjištění cca 1,3 miliard
		Budhisté	cca 300 milionů	
		Konfuciané	cca 360 milionů	
Nekřesťané cca 3,5 miliard	Katoličtí křesťané cca 790 milionů	Taoisti aj.	cca 130 milionů	

(Údaje zčásti podle Fischerova Světového almanachu ' 85)

3. Mocní tohoto světa používají náboženství k tomu, aby ovládali lidi.
4. Všechna náboženství mají jediný původ. To, že je jich takové množství, je způsobeno jediné tím, že došlo k odklonu od původního poselství Bible.

Aby bylo možné najít skutečnou pravdu, je nutné vrátit se na začátek, k původu všeho. Kde však ho najdeme a kde najdeme pravdu a co je vůbec pravda?

O pravdě je možné se přesvědčit! Pravdu lze přezkoumat! Vezměme si proto Bibli za zkušební kámen. Neboť o ní se tvrdí, že je Slovo Boží - že je zjevením od Onoho Neviditelného, jež stvořil všechno.

To, že naše Země je koule, která se volně vznáší v prostoru, je skutečnost prokázaná prostřednictvím snímků z kosmu. Antický svět žil v tomto směru v dokonalé neznalosti a měl takovou představu, že Země je plochá a nepohyblivá. Vědec Galileo Galilei se musel zodpovídat před duchovními vůdci tehdejší doby (1616) ze svých rouhačských výroků a zůstal pod dozorem inkvizice až do smrti.

Přece však již Jób, který žil v době Abrahamově, tedy už cca 3500 let před Galileem, potvrzoval, veden Duchem Svatým, že tento pozdější Galileův výrok je pravdivý. V Bibli u **Joba 26:7** čteme:

„On (Bůh) roztáhl sever nad pustotou, nad nicotou zavěsil zemi“.

To tenkrát nemohl nikdo říci takto pravdivě jen na základě svých vlastních vědomostí!

Mnoho lidí, kteří vážně hledají Slovo Boží, kteří zvěstují pravdu a odklánějí se od již dávno vžitých lidských lží, muselo trpět pronásledováním. Když však nyní necháváme Bibli, aby zvěštovala Pravdu, tak je každý, kdo se obohacuje skrze kázání biblického poselství lhářem, protože nezvěstuje to, co v Bibli skutečně stojí. Neboť Bible říká jednak, že mnozí, kdož budou zastupovat Boží spravedlnost, budou pronásledováni a jednak, že Slovo Boží má být předáváno druhým zdarma.

Ježíš Kristus řekl svým následovníkům:

„Vzpomeňte si na slovo, které jsem vám řekl: Sluha není nad svého pána. Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat“ (Jan 15:20).

Bible varuje také před lidmi, kteří nebudou dávat pozor na to, aby Slovo Boží kázali přesně, kteří budou vyučovat, „podle svých choutek“.

Proto nás Písmo vybízí:

„Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej, napomínej v trpělivém vyučování. Neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, a podle svých choutek si seženu učitele, kteří by vyhověli jejich přáním. Odvrátí sluch od pravdy a přikloní se k bájm. Avšak ty buď ve všem střízlivý, snášej útrapy, konej dílo zvěstovatele evangelia a cele se věnuj své službě“ (2. Tim. 4:2-5).

Evangelistou není ten, kdo ví, že se svým darem řeči může vydělávat peníze, nýbrž měl by to být ten, kdo skrze svoji lásku k Bohu s čistými rty zvěstuje Slovo Boží!

Řecké slovo „evangelion“ znamená : „dobré poselství“ a bylo současně používáno jako odborný výraz pro „zprávu o vítězství“!

Bible používá tohoto slova k tomu, aby nám ukázala, jak můžeme zvítězit nad vlastními slabostmi a jak můžeme prostřednictvím změny našeho smýšlení obdržet dědictví, až Pán Ježíš přijde, a pomáhat při zřizování Království Božího na této Zemi. Kdo tedy požaduje za zvěstování náboženství peníze, protirečí Slovu Božímu, které vypovídá :

„Všichni, kdo žízníte, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojdte, kupujte a jezte, pojdte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko!“ (Iz. 55:1-2).

Žádná jiní kniha, která se zabývá náboženstvím, nemluví tolik prorockým způsobem o historických událostech - a to i o těch, které se později skutečně udály!

Čtyři evangelia od Matouše, Marka, Lukáše a Jana byla napsána prokazatelně před r. 70 po Kr. Ježíš však oznamoval zničení Jeruzaléma slovy:

„Když už byl blízko a užířel město, dal se nad ním do pláče a řekl: ‚Kdybys poznalo v tento den i ty, co vede k pokoji! Avšak je to skryto tvým očím. Přijdou na tebe dny, kdy tvoji nepřátelé postaví kolem tebe val, obklíčí a sevrou tě ze všech stran. Srovnají tě se zemí a s tebou i tvé děti; nenechají v tobě kámen na kameni, poněvadž jsi nepoznalo čas, kdy se Bůh k tobě sklonil!‘ “ (Luk. 19:41-44).

Tato slova se vyplnila do písmene v r. 70 po Kr., když Římané srovnali se zemí město a nenechali kámen na kameni.

Bible také hovoří o veliké potopě, která měla přijít na zemi. Na mnoha místech země jsou o tom zanechána vypravování a zprávy - nezávisle na zprávách biblických. U samotných Indiánů v Americe je již od pradávna o tom podávána zpráva. Pozoruhodný je také tzv. babylonský epos o Gilgamešovi, který ladí v podstatných věcech s biblickou zprávou.

Další příklad: prostřednictvím Izajáše, Božího proroka, bylo 200 roků předem prorokováno Izraelskému národu, že upadne do babylonského zajetí, odkud bude vysvobozen mužem jmenem Kýros, o čemž můžeme číst v **Izajáši 44:28**. O splnění těchto událostí se můžeme dočíst v historických knihách nebo také v Bibli v knize **Ezdráš**, v **1. kapitole**.

V Bibli existuje mnoho dalších předpovědí, které dokazují, že žádný smrtelník nemohl předem něco takového vědět, než pouze ti lidé, kteří k tomu byli skrze Ducha Svatého uschopněni. K takovým lidem patří bezpochyby také velký prorok Daniel, který nejdříve sám nechápal poselství, které měl napsat pro samotného Boha. Teprve poté, co mu bylo všechno objasněno říká:

„A ty, Danieli, udržuj ta slova v tajnosti a zapečeť tuto knihu až do doby konce. Mnozí budou zmateně pobíhat, ale poznání se rozmnoží.. Slyšel jsem, ale neporozuměl jsem. Řekl jsem: ‚Můj pane, jaké bude zakončení toho všeho? ‘ “ (Dan. 12:4,8).

Danieli byly vysvětleny celé dějiny lidstva - nejprve na postavě ve snu (**Dan. 2**), který měl Daniel vyložit babylonskému králi, ale také na příkladech 4 zvířat v **Danieli 7**.

V Danieli, kapitole 8, verši 20, 21 jsou blíže popisována dvě ze symbolicky nazvaných zvířat a sice slovy:

„Dvourohý beran, kterého jsi viděl, jsou králové médští a perští. Chlupatý kozel je král řecký a veliký roh, který měl mezi očima, je první král “.

My sami žijeme nyní více než 2500 let po Danielovi a jeho poselství o dějinách lidstva a můžeme tedy na základě historických knih rozpoznat v dnešních dnech, že prorocká slova se splnila! To je pro mne spolehlivým důkazem, že Bible nemůže být lidským výplodem! To potvrzují biblické zprávy, Vykopávky a popsané kameny. Tak např. byl odhalen v roce 1868 německým misionářem F. Kleinem v Dibanu, východně od Mrtvého moře tzv. kámen Jeho nápis dokončuje výpověď biblické zprávy a popisuje z pohledu moabského krále válku s Izraelem.

Bible nám podává zprávu o králi Omri :

„Omri se dopouštěl toho, co je zlé v Hospodinových očích, horších věcí než všichni, kdo byli před ním“ (1. Král. 16:25).

Tento Omri stavěl město Samaří (**verš 24**), které se proslavilo svojí silou. Omri byl tak známý, že v asyrských nápisech je Severní říše Izrael dokonce označena jako „dům krále Omri“. Tento král však lpěl na modloslužbě a víře v božstva okolních národů a proto čteme slova určená jemu i celému Izraeli:

„Ustanovení Omřího se drží toto město, všech skutků Achabova domu; řídíte se jejich radami. Proto učiním, že budeš vzbuzovat úděs a tvoji obyvatelé posměch. Ponesete potupu mého lidu“ (Mich. 6:16).

Tak jako tento prorok Micheáš na příkaz Boha zvěstoval rozptýlení Izraele a Judska kvůli jejich modloslužbě, tak se potom také stalo: Izrael se dostal do asyrského a Judsko do babylonského zajetí. Přesto se však zbytek Židů zase mohl vrátit - po přesně 70 letech - tak jak to zvěstovali proroci!

Ježíš Kristus a další proroci zvěstovali další pozptýlení Židů mezi národy, stejně jako i návrat ostatku. Když potom se měl naplnit čas národů, měli se Židi opět vrátit do země. Toto se uskutečnilo v naší době a stalo se ještě více, neboť mnozí Židé ze všech možných zemí jako např. z Ruska, vycestovávají do Izraele.

Kromě toho můžeme také zcela zřejmě vidět, jak se naplňuje Slovo ze **Zach. 12:1-3** a sice, že **„učiním Jeruzalém vzpěračským balvanem pro všechny národy“**.

To však také znamená, že nebude trvat dlouho, než národy povstanou proti Izraeli, aby potrestali jeho lid - tak jak to popisovali proroci v Bibli.

Až toto nastane, vrátí se na zemi Ježíš Kristus a pro mnohé Židy to bude znamenat:

„Budou vzhlížet ke mně, kterého probodli. Budou nad ním naříkat, jako se naříká nad smrtí jednorozeného, budou nad ním hořce lkát, jako se hořce lká nad prvorozeným“ (Zach. 12:10).

Tento prorok říká ostatně také to, že v Izraeli zůstane pouze jedna třetina obyvatelstva. Přesto nad touto poslední třetinou bude Bůh bdít a bude ji ochraňovat před zničením a požehná jí (**Zach. 13:9**). Potom již nebude jméno Židů pohanou mezi národy.

Zachariáš totiž dále píše:

„V oněch dnech se chopí deset mužů z pronárodů všech jazyků pevně cípu roucha jednoho Judejce a řeknou: ‚Půjdem s vámi. Slyšeli jsme, že s vámi je Bůh‘ “ (Zach. 8:23).

Když může být biblické učení prostřednictvím takto jasných výpovědí seznáno správným, proč tedy máme tolik protikladných mínění o Božím poselství?

Protože lidé stále zkoušejí mísit jejich vlastní představy s biblickým učením!

Vezměme si pouze několik jednotlivých biblických výroků k tomu, abychom objasnili naše učení a představy a dostaneme obraz dnešní doby: totální náboženské zbloudění.

Je opravdu těžké v jednom světě, který je překrmen „křesťanskými naukami“ mít ještě důvěru ke Slovu Božímu, které v zásadě představuje velmi jednoduché poselství. Avšak právě proto nás Bible vybízí, abychom hledali správné a pravdivé učení a abychom zkoumali, když říká:

„Zkoumejte denně Písma“, „Kdo hledá najde“, „Zkoušejte všechno a dobrého se přidrže“.

Také tento pokračující odklon od opravdového Božího Slova v posledních časech prorokovala Bible. Čteme:

„...v posledních dobách někteří odpadnou od víry a přidrží se těch, kteří svádějí démonskými naukami, jsou pokrytci, lháři a mají vypálen cejch na vlastním svědomí. Zakazují lidem ženit se a jíst pokrmy, které Bůh stvořil, aby je s děkováním požívali ti, kdo věří a kdo poznali pravdu“ (1. Tim. 4:1-3).

Zkoumejme tedy i my, co je správné a co je falešné, když např. křesťanské skupiny a náboženství zakazují svým kněžím, aby se ženili nebo aby v určité dny jedli určitá jídla - jsou to nauky, které protirečí duchu biblického zjevení.

V dopise Korintským píše Pavel:

„Chci vám připomenout, bratři, evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste přijali, které je základem, na němž stojíte, a skrze něž docházíte spásy, držíte-li se ho tak, jak jsem vám je zvěstoval - vždyť jste přece neuvěřili nadarmo“ (1. Kor. 15:1-2).

Tímto výrokem se tedy poznání biblické pravdy stává nezbytné, chceme-li být ochráněni před věčnou smrtí.

Co je nyní oním jediným a pravdivým evangeliem?

Vzpomeňme si přece na to, jak na počátku začínala náboženství prostřednictvím hledání Božího jména a Božího vzezření, z něhož všechno vychází. Bible je ve skutečnosti jedinou knihou, která nám o tom podává informaci. Je také jedinou knihou, která z historického hlediska jde až na samotný počátek - ano, až ke stvoření člověka.

Ona jediná ukazuje, jak lidé ztroskotali na cestě hledání jména Božího - protože to činili podle vlastních představ a nikoliv podle cest, které Bůh k tomu určil. Od počátku mluvili lidé podle způsobu smýšlení hada: *„Řekl to Bůh opravdu?“*

Lidé nikdy nechtěli ctít Boha, nýbrž sebe samotné. Bible o tom říká:

„Lidské úsilí a snahy člověka jsou zlé již od mládí“ - přesto však moderní, humanisticky smýšlející lidé zvěstují, že člověk je ve své podstatě dobrý. K tomu navíc přidávají Boží jméno, které si sami vymysleli, namísto jména Božího, které nám zjevuje sama Bible, a to proto, abychom je poznali a zkoumali jeho význam.

Bůh se nám dal poznat jako Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův; jako ten, který požehná všem národům, které budou mít tu stejnou víru jako Abraham. Neboť skrze Abrahama, jak stojí psáno:

„... dojdou požehnání všechny národy“...

Pavel psal Galatským:

„Protože se v Písmu předvídá, že Bůh na základě víry ospravedlní pohanové národy, dostal už Abraham zaslíbení (dobrou zprávu): ‘V tobě dojdou požehnání všechny národy.’ A tak lidé víry docházejí požehnání spolu s věřícím Abrahamem“ (Gal. 3:8-9).

Bible právě tak zvěstuje, že kromě Pána Ježíše Krista nikdo nevystoupí do nebe - ani David, muž podle srdce Božího! Bůh dal člověku do vlastnictví Zemi a skrze proroka Izajáše říká:

„Toto praví Hospodin, stvořitel nebe, onen Bůh, jenž vytvořil zemi, jenž ji učinil, ten, jenž ji upevnil na pilířích; nestvořil ji, aby byla pustá, vytvořil ji k obývání: ‘Já jsem Hospodin a jiného už není’“ (Iz. 45:18).

V celé Bibli se stále znovu opakuje a tak to činili např. apoštolové na počátku jejich zvěstování:

„...Bůh poprvé projevil pohanům svou milost a povolal si z nich svůj lid“ (Skutky 15:14).

K tomu dodává Ježíš ve své známé modlitbě **v Janu 17:4, 6:**

„Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokončil dílo, které jsi mi svěřil.... Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal“.

A u **Jana 17:17** čteme:

„Posvět’ je pravdou; tvoje slovo je pravda“.

Tisíce křesťanů se modlí vzorovou modlitbu Ježíše, aniž by vážně uvažovali o obsahu jejích slov. Věří, že po smrti půjdou do nebe - přestože Bible učí něco zcela jiného, a sice to, o co se tyto lidé ve svém neporozumění modlí:

„Otče náš, jenž jsi na nebesích, buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi“.

Jméno Boží je JAHVE a znamená „On, který bude“. Tímto jménem chtěl Bůh vyjádřit, že my máme do sebe přijmout jeho charakter, že se máme nechat vychovávat, abychom zlo, které samo v nás působí, jsme dokázali překonávat, abychom usilovali stále o dobro, které přichází z Božích slov. Ježíš se modlil:

„Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich“ (Jan 17:26).

Božím záměrem je, aby Země setrvala ve vsí Boží nádheře a Božím cílem je to, co zvěstoval Mojžíš Izraelskému lidu:

„Avšak, jakože jsem živ, Hospodinova sláva naplní celou zemi“ (4. Mojž. 14:21).

Také prorok Abakuk potvrdil tento záměr slovy:

„Spravedlivý bude žít pro svou věrnost...Běda tomu, kdo staví město na prolité krvi a zabezpečuje tvrz bezprávím. Hle, což to není od Hospodina zástupů, když "lidé se namáhají, a pozře to oheň, národy se lopotí pro nic za nic"? Země bude naplněna poznáním Hospodinovy slávy, jako vody pokrývají moře“ (Abak. 2:4,12-14).

Král David uzavírá svoje žalmy slovy:

„Bud' požehnan Bůh Hospodin, Bůh Izraele; jedině on koná divy. Bud' navěky požehnáno jeho slavné jméno, celou zemi nechť naplní jeho sláva! Amen, amen“ (Žalm 72:18-19).

Evangelium je tedy radostným poselstvím o Království Božím na Zemi.

Toto poselství ukazuje cestu, jak lidé mohou nést Boží jméno - což znamená tolik, že přijde čas, kdy s milostí Boží se stanou věčně žijícími bytostmi.

Cílem této brožurky je ukázat, že je nutné jít k výchozímu bodu všech náboženství, kdy jsme zavedeni až k události zmatení jazyků při stavbě babylonské věže, kdy si lidé chtěli udělat své vlastní jméno. Tím, že byly zavedeny rozdílné řeči, zničil Bůh tento záměr, oddělil lidi od sebe, vytvořily se skupiny národů, tak jak je máme dodnes. Pravdivost biblických výroků se dá ověřit srovnáním s dějinami lidstva. To znamená, že můžeme spoléhat na biblické poselství - avšak současně, že jsme vybízeni k tomu, přezkoumat všechny nauky a mínění lidí ve světle Bible. Existuje mnoho učení a nauk - avšak jen **jediné evangelium**, které nám je zjeveno prostřednictvím Bible.

Naše doba spěje k tomu, že národy budou stále neklidnější, lidé stále bezradnější. Přesto však Bible nehovoří o zániku světa, nýbrž o tom, že Bůh skrze Svého Syna Ježíše Krista připraví konec snahám falešných vlád a náboženství.

Země a skutečné nebe nemusí zmizet kvůli špatnému chování lidí a nedostatku lásky mezi nimi, pouze její vládnoucí mocnosti, které jsou v Bibli symbolicky označeny jako „staré nebe“, musí být odstraněny.

Budou vzkříšeni všichni, kdož věřili a žili podle Slova Božího a jejichž jména jsou zanesena do knihy života, tak jak to Bůh přislíbil skrze evangelium - radostné poselství - těm, kdož milují a ctí Jeho jméno.

Tito lidé budou jako „nevěsta oděná pro svého manžela“ - jak to popisuje Bible se svojí výraznou silou a já bych rád uzavřel slovy ze **Zjevení 21:2-5**:

„A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: "Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu s očí. A smrti již

nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude - neboť co bylo, pominulo." Ten, který seděl na trůnu, řekl: "Hle, všechno tvořím nové." A řekl: "Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá".

Citáty z Bible jsou převzaty z ekumenického vydání 1979